

Latvijas Nacionālā bibliotēka

Preses apskats

30-12-2022

Sagatavoja:

Uzziņu un informācijas centrs

Informācijas pakalpojumu sektors

◆ Latvijas vēstniece pie Svētā Krēsla Elita Kuzma nodevusi Latvijas Nacionālās bibliotēkas dāvinājumu Vatikāna Apustuliskajai bibliotēkai. Tai nodots *Jurista Vārda* īpašais laidniņš, veltīts valsts un baznīcas attiecībām Latvijā no juridiskā skatpunkta. Tāpat dāvanai pievienota pirmās dienas aploksne ar *Latvijas pasta* izdoto pastmarku par godu Konkordāta simtgadei, Rīgas arhibīskapa metropolīta Zbigņeva Stankeviča grāmata *Dove va l'Occidente? La profezia di Bernhard Welte jeb Quo vadis, Rietumu pasaule?* un filma par godināmo bīskapu Boļeslavu Sloškānu.

Avots: Auseklis
Datums: 23-12-2022

Pie Nacionālās bibliotēkas aug Glika ozols

Godinot reformācijas piec-simtgadi Latvijā, pie Latvijas Nacionālās bibliotēkas iestādīts Glika ozols.

Ozolu var apskatīt zālienā pie skulptūras "Divi Raiņi".

Par godu reformācijas jubilejas gadam Latvijas Evaņģeliski luteriskā baznīca (LELB) 2022. gadā īsteno projektu "Glika ozoli", visā Latvijā stādot ozolus. Ozoli ir izaudzēti no ozolzīlēm, kuŗas

salasītas no pirmā Bībeles tulkotāja latviešu valodā, vācu mācītāja Ernsta Johana Glika (1652–1705) Alūksnē stādītajiem ozoliem.

Ozolu stādīja, piedaloties archibīskapam Jānim Vanagam, LNB izpilddirektorei Dzintrai Mukānei, kā arī LELB un LNB darbiniekiem. Ar mūzikālu priekšnesumu uzstājās LELB pūtēju kvartets.●

Pie Latvijas Nacionālās bibliotēkas iestādīts ozols, kas izaudzēts no ozolzīlēm, kas salasītas no Glika Alūksnē stādītajiem ozoliem.

Foto: Kristians Luhauers

Avots: Latvija Amerikā
Datums: 17-12-2022

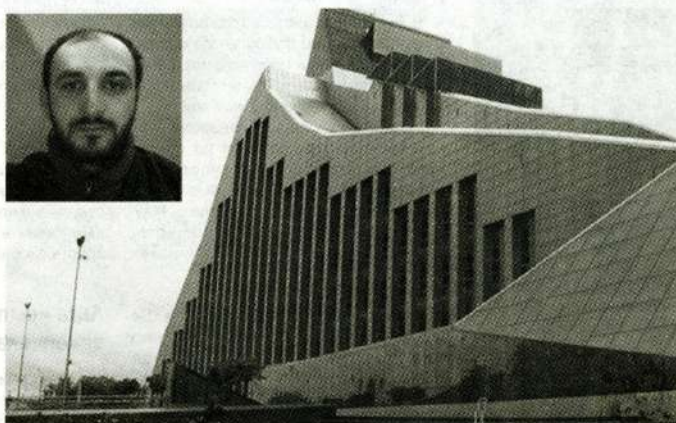
Пойман вор уникальных книг

В канун Рождества стало известно: задержан вор, который похитил уникальные, дорогие книги в Риге из Латвийской национальной библиотеки («замок света»), а также в библиотеке Тартуского университета. И, судя по всему, еще в Варшаве. Им оказался гражданин Грузии.

Пресс-секретарь латвийской прокуратуры Иева Шомина сообщила журналистам, что следствие еще идет и, по всей видимости, уголовное дело будет передано в прокуратуру в начале следующего года. Она не исключает, что подозреваемому будет предъявлено обвинение в мошенничестве в крупном размере.

Личность сообщника возможного вора уже установлена, он является гражданином Грузии, но еще находится на свободе. Полиция и прокуратура Латвии пока не раз-

В Эстонии и Латвии пропал Пушкин

глашают имен, поскольку обвинение еще не предъявлено.

Как «читатель» в Риге обманул камеры

Как мы уже сообщали, кража была совершена 23 апреля из «замка света» на улице Мукусалас — пропала книга Александра Пушкина «Полтава» 1829 года издания, а также книга «Возропщем» Алексея Крюченых, 1913 года выпуска и его же

книга «Победа над Солнцем» неизвестного года выпуска.

Стоимость книги Пушкина на российском рынке может составлять около 10–12 тысяч евро.

Чуть позже появились версии, как вор сумел все это повернуть. Судя по всему, он предъявил читательский билет, выпущенный за границей, и попросил три заказанные книги. Потом нашел тихий уголок, который не просматривался видеокameraми. После чего сломал

магнитную наклейку и ушел около 12.00. Возможно, дальше он отправился общественным транспортом в направлении Старой Риги.

Поскольку в регламенте работы библиотеки предусмотрено, что посетители могут оставлять книги в читальном зале на столе, об исчезновении раритетов стало известно только после окончания рабочего дня библиотеки.

По мнению Августа Зилберта, руководителя общественных отношений

Национальной библиотеки, книги, скорее всего, были спрятаны под одеждой похитителя. Он также указал, что ценные книги должны были находиться в совершенно другой секции.

«На самом деле все три книги должны были находиться на 5-м этаже отдела редких книг. Книги в этом отделе можно заказывать и использовать только в присутствии библиотекаря, но, по неизвестным причинам, их там не оказалось», — добавил Зилберт.

Кроме того, было обнаружено, что эти книги уже запрашивали для работы в зале в конце прошлого года. Так что, возможно, кража готовилась заранее.

В Эстонии подозреваемый был с «племянником»

В том же апреле двое мужчин посетили читальный зал рукописей и редких книг библиотеки Тартуского университета и взяли там различные редкие издания, в том числе выпущенные при жизни

произведения Александра Пушкина и Николая Гоголя, для предполагаемых исследований — изучить цензуру в России в начале XIX века.

Позже библиотека обнаружила, что восемь из них были украдены, то есть заменены на искусно сделанные копии, в результате чего, по предварительной оценке, ущерб учреждению составил почти 76 000 евро, — сообщает эстонское издание rus.err.ee.

По словам директора библиотеки Кристи Ару, один из мужчин представился украинским беженцем, который хотел продолжить учебу в США, мужчина постарше выдал себя за дядю «студента».

Пообщавшись со своими коллегами в Риге, Ару узнала, что, по-видимому, эти же люди воровали и в Латвийской национальной библиотеке, где тоже интересовались Гоголем и Пушкиным. Кроме того, злоумышленники, предположительно, действовали и в Варшаве.

В свою очередь, прокуратура Эстонии не дает комментариев — расследование осуществляется в другой стране.

А. ГОРОДНИЦКИЙ.

Gatavojas Imanta Ziedoņa jubilejai

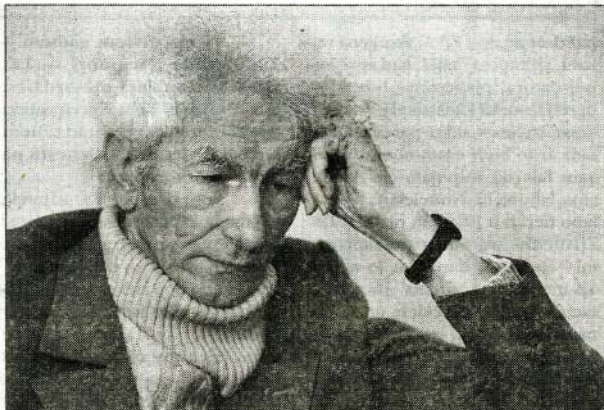
ATMIŅAS, KAS NEPĀRIET

Imanta Ziedoņa fonds "Viegli" 2023. gada maijā plāno vairākus notikumus par godu dzejnieka Imanta Ziedoņa deviņdesmitgadiem.

Koncerts "Es būšu tur" Latvijas Nacionālās bibliotēkas Ziedoņa zālē kopā ar jaukto kori "Maska" diriģenta Jāņa Ozola vadībā notiks nākamgad no 1. līdz 3. maijam.

Ziedoņa zālē simboliski izskanēs koncertprogramma "Es būšu tur" divās daļās, kur mūziķi izpildīs gan fonda "Viegli", gan citu pašmāju komponistu radītās dziesmas ar Imanta Ziedoņa vārdiem. Koncerta nosaukums aizgūts no Imanta Ziedoņa dzejoļa "Nakts ugunis", kas vēsta par ugunīm, kurās sadeg tumsa un ietek gaisma. Fonda "Viegli" mūziķi — Māra Upmane-Holšteine, Jānis Holšteins-Upmanis un Renārs Kaupers — raksta jaunas dziesmas, un top jauni jau zināmo dziesmu aranžējumi kopā ar kori "Maska".

— Tas, ka vēlamiem Imanta Ziedoņa jubileju svinēt kopā ar kori,

Dzejniekam Imantam Ziedonim nākamajā gadā apritēju deviņdesmit.

mums bija skaidrs uzreiz, jo kora klātbūtne jebkurā koncertā rada pacilājumu, svinīgumu un vērienu. Pie tam — ir tik daudz brīnišķīgu kora dziesmu ar Ziedoņa vārdiem, un tās koncertā neizpildīt nozīmētu apiet lielu un nozīmīgu mūzikas vēstures lappusi. Kori "Maska" ir radoša apvienība ar savu šarmu un stilu, kuras unikalitāti raksturo spēja izpildīt ne tikai klasisku

kormūziku, bet uzdrīkstēšanās būt atšķirīgiem. Tieši tāds — klasisks un atšķirīgs — būs koncerts "Es būšu tur", — raksturo Jānis Holšteins-Upmanis.

Koncertu norises laikā Latvijas Nacionālajā bibliotēkā būs apskatāma arī Ziedoņa muzeja veidota izstāde "Amizantais Imants". Tajā būs karikatūras, dažādas epizodes no dzejnieka dzīves.

Jāpiebilst, ka Imanta Ziedoņa muzejs aicināja ikvienu iesaistīties arī atmiņu grāmatas tapšanā. Tās autors ir rakstnieks un publicists Ēriks Hānbergs, kuram nākamgad arī būs 90. Neturēt sveci zem pūra, bet steigšus iesūtīt atmiņas un liecības par dzejnieku, lai tādā veidā, kas zina, iesūtītā epizode iekļūtu grāmatā, varēja ikviens. Liecības un atmiņas, kas saistās ar Imantu Ziedoni, esam aicināti sūtīt jebkurā laikā, bet, ja grib, lai epizode iekļūst arī grāmatā, ziņai autoru jāsasniedz vēlākais līdz Ziemassvētkiem. Vēstules Ziedoņa mūzejam tālrad var sūtīt uz Sporta ielu 2 Rīgā vai uz e-pasta adresi info@ziedonamuzejs.lv.

Zināms arī tas, ka dzejnieka jubilejas gadā viņa — Murjāņu māja — muzejā būs jauni Imanta Ziedoņa rakursi. Viens no tiem — Imants Ziedonis un bērnā literatūra, suņa Fuņa tēls, otrs — Imants Ziedonis kā dārznieks. Ap Murjāņu māju ir skaists dārzs, ko Ziedonis veidojis un kopis kopā ar dzīvesbiedri aktrisi Ausmu Kantāni. Literāts pats daudzkārt ir teicis, ka viņš nemaz negribēja būt dzejnieks, bet gribēja būt dārzkopis.

Sagatavoja INESE ELSIŅA

Avots: Stars

Datums: 23-12-2022

Kolektīvs un draudzība

◆ **Bauskas Centrālā bibliotēka** aizvadījusi simtgades gadu. Kāds tas bijis – intervijā ar bibliotēka

AIRIKA BALODE

Šis 2022. gads jau teju aizvadīts, un tajā piedzīvots daudz. Nozīmīgs tas ir bijis Bauskas Centrālajā bibliotēkai, jo šogad apritēja 100 gadu kopš mūsu bibliotēkas dibināšanas. «Bauskas Dzīve» viesojas bibliotēkā, lai uzzinātu, kā šajā gadā viņiem ir veicies, kādas ir vizijas un cerības par nākotni.

Saruna noritēja ar iestādes direktori Māru Kuļikausku (turpmāk – M. K.), direktores vietnieci Santu Gudžu (S. G.), kā arī periodikas un interneta lasītavas vadītāju Kristīni Čakāni (K. Č.).

Sāksim ar šo gandrīz kā aizvadīto gadu – kāds tas ir bijis Bauskas Centrālajā bibliotēkai (BCB)?

M. K.: – Kā 2021. gadā ieskrējāmies, tā 2022. gadā visu laiku skrējām. Simtgades sakarā jaunajā gadā mēģināsim atgriezties pie normāla tempa un nedaudz piebremzēt, lai ieejam savā ritmā. Kad ir tāds ļoti aktīvs garāks periods, tad kādā mirkli ir arī jābūt mierīgākam brīdim, lai saņemtu spēkus un no jauna saprastu virzienu, lai var atkal doties uz lielāku mērķi.

Tiecamies uz to, ka nākamais lielais mērķis ir tikt uz jaunām mājām, jo simtgadi esam pieveikuši un ceļu vēlamies turpināt jau jaunās mājās.

Pastāstiet, kas, jūsuprāt, ir BCB lielākais veikums, jauninājums vai inovācija šajā gadā!

M. K.: – Laikam jau tas, ka beidzoties pandēmijas ierobežojumiem, kuri neļāva mums būt atvertiem, ļoti ieguldījāmies, lai bibliotēkas simtgade un Grāmatu svētki būtu gada kulminācija septembrī. Protams, arī akreditācija – tagad esam akreditēta bibliotēka uz turpmākajiem pieciem gadiem. Tikām ļoti labi akreditēti – reģiona galvenā bibliotēka, un mums ir arī apliecība.

Un kā ar izaicinājumiem un grūtībām aizvadītajā gadā?

K. Č.: – Diemžēl visu laiku nākas skaidrot lasītājiem, kāpēc jākāpj tik augstu uz bibliotēku. Covid-19 laikā cilvēki mazāk nāca, bet tagad, kad lasītāji atkal atsāka nākt, tad viņi bieži jāuzklausa sakarā ar mūsu augstajām trepēm, kas jāpārvar.

M. K.: – Mums nav tādu sarežģījumu, kādi tie ir lasītājiem tikt pie mums augšā uz telpām. Viņiem ir jānokāpj lejā no kalna, tad atkal jāuzkāpj augšā pie mums, jānonāk lejā no bibliotēkas un tad atkal kalnā augšā. Tā ir problēma.

BAUSKAS CENTRĀLĀ BIBLIOTĒKA ir akreditēta uz turpmākajiem pieciem gadiem, tai ir reģiona galvenās bibliotēkas statuss.

FOTO – IVARS BOGDANOVŠ

KRISTĪNE ČAKĀNE.

Aizvadīti arī daudzi jūsu rīkotie pasākumi.

Kurš jums katrai ir bijis mīļākais šajā gadā?

Visas: – Grāmatu svētki!

K. Č.: – Man personīgi patika tikšanās ar rakstnieku Andri Kalnozolu, kā arī pasākums ar Žigimantu Krēsliņu. Tie ir ļoti jauki sarīkojumi, kad rakstnieki ir atvērti.

S. G.: – Ja runājam par mazākiem pasākumiem, tad man tā

būtu tikšanās ar rakstnieci Ingūnu Baueri un Arno Jundzi.

M. K.: – Tikšanās ar šīm personībām ir tas, kas uzlādē un kas dod skatu, arī citādāku, uz notiekošo no malas.

Bibliotēkām rūp novada dzīve, un jums jāveic arī novadpētnieku darbs. Kas šajā jomā padarīts?

M. K.: – Saistībā ar pieminēto simtgadi otro gadu pēc kārtas

SANTA GUDŽA.

bibliotēka izdod preses izdevumu, ko veido kolēģe Madara (red. – Maslova-Konrāde), jaunredzē būs nākamais izdevums, kas būs par Bauskas bērnu bibliotēku, kurai aprit 70 gadu kopš dibināšanas. Izdevumā būs apkopotas dažādas lietas par mums, par bibliotēku, dažādos aspektos arī kā novada pētniecība. Protams, strādājam arī ar novadpētniecības krājumu par Bausku, bauskiešiem. Veidojam kolek-

cijas, tiek pārskatītas un sakārtotas arī tās uzzīņas, kas mums jau bija iepriekš.

Kolēģe Ērika (red. – Pelcere) ir sākusī strādāt, lai apzinātu industriālo mantojumu Bauskā. Piemēram, agrāk Bauskā bija piena kombināts, no kā tagad tur ir tukša vieta, bet mēs esam atraduši cilvēkus, kuri joprojām var daudz ko pastāstīt. Viena kundze atklāja, ka tad, kad piena kombinātu likvidēja, viņa gāja prom un

Avots: Bauskas Dzīve

Datums: 30-12-2022

ir svarīga

vadību un speciālistēm

MĀRA KULIKAUSKA.

BCB ir 3000 lasītāju.

Bibliotēkas krājuma lielums: grāmatas ir 45 tūkstoši; ik gadu pasūta 80 preses izdevumus, avizes un žurnālus, gan latviešu, gan angļu, gan vācu un citās valodās.

redzēja – viens iestādes godraksts papīrgrozā, otrs dokumenta papīrgrozā. Viņa garām ejot tos «papirus» paņēma un saņēma. Tagad, kad šis kundzes esam atradušas, viņas ir tik priecīgas, ka ir kāds, kam atdot šīs lietas. Mēs šādas uziņas savācam un apkopojam – par sadzīves pakalpojumu kombinātu, par frizieriem, par veļas mazgātavu, par maizes kombinātu, kā arī «Bauskas alu» un citiem uzņēmumiem.

Kad veidojam pirmo BCB simtgades izdevumu, mums vajadzēja oriģinālo fotogrāfiju ar bibliotēkas pirmo ēku. Mēs to ieguvām no Bauskas muzeja un tikai pēc tam sapratām, ka mums pašiem ir oriģinālā fotogrāfija. Mums vairāk ir tāda faktoloģiska informācija, atmiņu stāsti un tamlīdzīgas lietas.

Un kā ar novadpētniecību veicies citās novada bibliotēkās?

M. K.: – Dažādi, bibliotēkām pie pamata pakalpojuma un uzdevumiem ir arī novadpētniecības darba veikšana. Vienmēr ir tā, ka daudz ir atkarīgs no bibliotekāra un no tā, vai darbinieks ir ieinteresēts par to, kas notiek vietējā kopienā un apkārtnē. Ir bibliotēkas novada, kuras apkopjušas ļoti daudz cilvēku stāstu, kas saucas «Pagastu stāsti». Esam pieredzējuši arī to, ka pat bērni par saviem vecākiem tādas lietas nav zinājuši, jo vecākiem nav ienācis prātā ko tādu pateikt. Kad cilvēks

izstāsta savu stāstu bibliotekārei, viņa to pieraksta, pēc tam transkriptē izdevumā, nodrukā, iesien sarīkojumā vienu no izdevumiem dod tam cilvēkam un otru atstāj bibliotēkai kā novadpētniecības materiālu. Ir bijuši cilvēki, kuri ir lūguši materiālus, lai varētu tos reproducēt un atstāt saviem mazbērniem, pievienojot savas fotogrāfijas.

Katra bibliotēka vāc informāciju par saviem cilvēkiem, kultūras notikumiem, pasākumiem, mājām, kolhoziem, ciemiem un dažādām citām lietām, kas kopienai ir svarīgas.

Kāda ir jūsu vizija un cerība par bibliotēkas nākotni gan Latvijas kontekstā, gan arī attiecinot tieši uz BCB?

M. K.: – Mēs zinām, ka ir Aleksandrijas bibliotēka, ir Latvijas Nacionālā bibliotēka, ir Bauskas Centrālā bibliotēka un ir arī vismazākā pagasta bibliotēka. Gribs pieturēties pie teiciena, ka bibliotēkas bija, ir un būs – punkts.

Par mums – nekad nesaki «hop», kamēr neesi pārlēcis. Kad mums būs jauna bibliotēkas ēka, tad mums tā būs pati jaunākā, jo visas citas būs jau nedaudz pastāvējušas un iepazītas. Mums viss vēl ir priekšā.

Kad pienāks laiks pārcelties uz citu māju, kas būs tas, kā pietrūks no šīm telpām?

M. K.: – Šeit mēs visi esam tuvu

cits citam, plašākas telpās, iespējams, būsīm attālinātāk. Mēģināsim paturēt to mūsu kopības izjūtu, ko iegūstam ārpus darba pasākumos, jo kolektīvs un draudzība ir svarīgi. Ja ir prieks nākt uz darbu un satikt kolēģus, tas jau ir labs gabaliņš, lai viss ietu uz priekšu.

Kā jūs uzturat šo kolektīva garu un saliedētību?

S. G.: – Mēs vienkārši tādi esam. M. K.: – Jā, un viss kolektīvs kopā ejam ziemā šļūkt no Bauskas pilskalna stāvas kraujas. Vasarā braucam pļavās kopīgi svinēt dzimšanas dienas, piedalāmies arī autofotoorientēšanās, dažādās prāta spēlēs, satiekamies Ziemassvētkos, vārdadienās, kā arī citos pasākumos un svētkos. Paši veidojam sapulces, iespējām prāta spēles arī darba sapulcēs, ja tam atliek laika.

Par lasītājiem. Cik viņu ir bijis šajā gadā? Vai Covid-19 laiks nemazināja lasītāju skaitu?

K. Č.: – Šogad mums ir bijuši tieši trīs tūkstoši lasītāju.

M. K.: – Covid-19 laikā lasītāju skaits samazinājās. Pieļauju, ka kāds gluži vienkārši negāja ārā no mājām, tāpēc atgūt cilvēkus ir grūti. Sevišķi grūti ir dabūt atpakaļ bērnus, ar to mums ir jāstrādā, jo mēs zinām, ka pandēmijas laiks bija ilgs un cilvēki sevi ir kompensējuši šos paradumus. Teic, ka paradumu maiņai nepieciešama 21 diena, mums tie bija divi gadi. Agrāk es pati braucu uz teātri vismaz trīs vai divas reizes mēnesī, un šogad esmu aizbraukusi uz teātri tikai divas reizes, un nevaru teikt, ka es izjūtu, ka man tā ļoti trūkst. Esam pasākuši vairāk skatīties filmas, doties ārā braukt ar velosipēdiem, un tas

Profesionāles, ar saviem vaļaspriekiem

MĀRA KULIKAUSKA ir BCB direktore. Bibliotēkā strādā kopš 2010. gada, un no 2018. gada novembra ir iestādes direktore. M. Kulikauska ir studējusi bibliotēku zinātni, kā arī ieguvusi mājturības un informatikas skolotājas izglītību. Brīvajā laikā iestādes vadītāji patik sūt, izstūt, gatavot ēst, kā arī pavadīt laiku aktīvi – braukt ar velosipēdu un slēpot. Agrāk slēpot M. Kulikauska kopā ar ģimeni devusies uz Karpatu kalniem Ukrainā, taču tagad ar kalnu slēpošanu nodarbojas Polijā. Bibliotēkas vadītāja atzīst, ka viņas pienākumos ietilpst viss, un tā tas ir arī pārējiem kolēģiem, jo kolektīvs darbojas kā viena liela komanda, kura daudzas lietas veic kopīgi.

KRISTĪNE ČAKĀNE BCB ir periodikas un interneta lasītavas vadītāja. Bibliotēkā K. Čakāne strādā kopš 2010. gada, un sākotnēji bija Bauskas bērnu bibliotēkā. Viņa ir ieguvusi trešā līmeņa profesionālo kvalifikāciju bibliotekāres profesijā. Darba uzdevumos ietilpst arī informācijas ieviešana mājaslapā, afišu gatavošana, pasākumu organizēšana un vadīšana, protams, arī citas lietas. Arī K. Čakānes hobiji ir šūšana un papildus tam – ģimenes suņa audzināšana.

SANTA GUDŽA BCB strādā kopš 2017. gada un pilda direktores vietnieces amatu. Viņa ir studējusi informācijas pārvaldību. Pienākumos ietilpst darbs ar Bauskas novada pagastu bibliotēkām. Brīvajā laikā S. Gudža dzied vokālajā ansambli «Mežrozītes».

laiks ieradumu dēļ nu jau ir aizpildīts ar citām lietām.

Tad ir «Bērnu žūrija» un «Grāmatu starts», ko veidojam, lai mazie bērni lasītu. Tas ir tāds «maksīgāks princips», proti, izdarīsi to – dabūsi to. Lielākā mūsu rūpe jau ir tā, lai lasa. Ja man kādreiz kāds teiks, ka bibliotēkas nevajag, tad man ir jāsaprot tā – neviens no mums nebūtu tur, kur ir, ja mēs nemācētu lasīt. Tā ir primārā lieta, viena no svarīgākajām prasmēm – burti un lasīšana. Absolūti nekas tu nevari būt, ja neproti lasīt, jo nevienai bibliotēkai bez lasītprasmes nevar strādāt. Lai tu būtu kaut kas, tev jāsaprot pamatprasmēm, un viena no tām ir lasīšana, par ko mēs arī ļoti rūpējamies, lai tas tiktu saglabāts un uzturēts bērnos.

Un kā jūs raksturotu BCB lasītājus?

K. Č.: – Mūsu lasītāji ir dažādi. Ir tie, kuri studē un kam vajag literatūru studijām. Ir diezgan daudz cilvēku, kuri nāk šurp, jo viņiem vienkārši patik lasīt. Kad atnācu strādāt uz bibliotēku, es biju pārsteigta, ka ļoti daudz pensionāru lasa kriminālromānus. Tas man bija ļoti liels pārsteigums.

Lasītāji mums ir ļoti feini. Tie, kuriem patik lasīt, nāk mums pastāstīt, ko viņi ir izlasījuši, kā arī pasaka, vai viņi ieteiktu šo grāmatu citiem.

M. K.: – Ir arī lasītāji, kuri, pirms bibliotēkā vēl nav tās grāmatas, zina, ko viņi grib izlasīt, tāpēc nāk un jautā, vai mums šī grāmata ir. Mēs cenšamies operatīvi sagādāt jaunās grāmatas. Ir grāmatas, kuras cilvēki rindā gaida.

Un noslēgumā par grāmatām. Kura būtu tā grāmata, kuru ieteiktu izlasīt ikvienam? Kāpēc?

K. Č.: – Man ļoti patik Noras Iktenas grāmata «Mātes piens». Katram ir kaut kas, kas patiek, un man tie ir vecmāmiņas un mammas jaunības laiki.

S. G.: – Man vislabāk patiek lasīt zināmu cilvēku biogrāfijas. No pēdējām, ko esmu lasījusi, tā būtu Armanda Pučes grāmata «Aitas». Grāmata ir tik negaidītas beigas, un tā liek ļoti daudz ko pārdomāt. Gadā, kad grāmata iznāca, mēs visas pēc kārtas to lasījām, un tā ir visvairāk iespiedusies atmiņā. Pārdomu vērtā grāmata.

M. K.: – Es vienu izvēlēties nevaru, tāpēc nosauksu trīs. Pirmā būtu Armanda Pučes «Aitas» viennozīmīgi, un mans ieteikums ir tāds, ka tai ir jābūt kā obligātajai literatūrai katram cilvēkam, kuram ir bērni. Tai jābūt obligātajai literatūrai, jo tā pastāsta, pie kā var novest nekontrolēta datora atkarība. Grāmata tiešām ir tā vērtā. Otrā grāmata, kura mani uzrunāja, ir Daces Rukšānes «Krieva āda», jo es aizrāvos ar to laiku. Ieteicu to izlasīt meitai, un viņai arī ļoti patika. Un vēl Džordža Orvela «Dzīvnieku ferma», kuru izlasīju, jo to man ieteica meita. Nesaprotu, kā tajā laikā varēja uzrakstīt ko tādu, kas atbilst šim laikam. Tā, manuprāt, ir ģeniāla grāmata.

S. G.: – Es atceros Kristīnas Beikeres-Klainas grāmatu «Bāreņu vilciens», kura arī ir ļoti laba.

Ko jūs novēlētu jaunajai gadā sev, kopienai, kolēģiem?

K. Č.: – Mieru pasaulē.

M. K.: – Liek aizdomāties. Vēlējumu negribas teikt nepareizā formā, bet noteikti nepazaudēt cilvēciņu. Lai cilvēki ir sirsnīgi!

S. G.: – Saticību. Un – lai cilvēki neaizmirst lasīt! ♦

Avots: Bauskas Dzīve

Datums: 30-12-2022

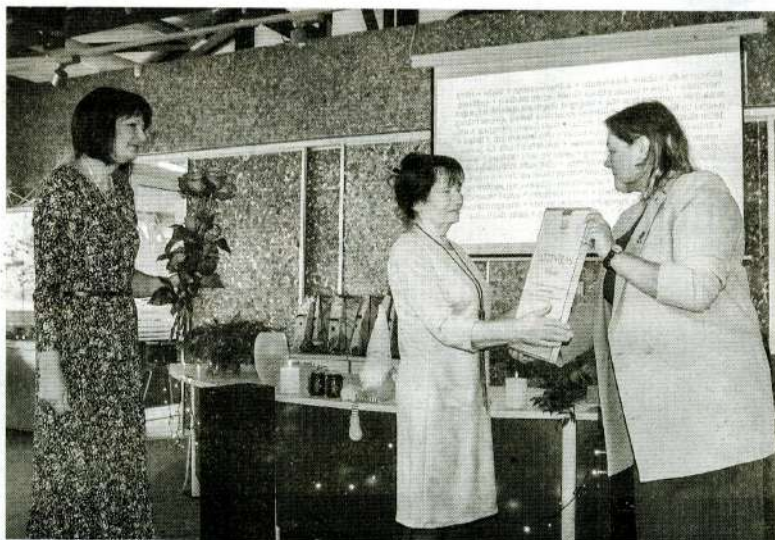
Novada bibliotekāru saime atskatījās uz šogad paveikto

Limbažu novada bibliotekāri tikās gada noslēguma seminārā, kas jau kļuvis par ikgadēju un mīlu tradīciju. Arī šogad pasākums notika Limbažu Galvenajā bibliotēkā (LGB), kur sirsnīgā gaidāmo svētku noskaņā tika izvērtēts šogad padarītais un sacīti pateicības vārdi kolēģiem.

Semināru iesāka LGB direktore Dzintra Dzene, aicinot izbaudīt jauko kopā būšanu un svētku brīdi:

– Tie mirkļi, kas bijuši šogad, jau ir mums aiz muguras. Tie, kas vēl būs, – tikai priekšā. Tagad varam izdzīvot vien pašreizējo, piepildot to ar mīlestību. Viņa uzsvēra, ka mīlestība ir visu lietu pamats, un pateicās kolēģiem par gaismu un sirdsdegsmi, kas tiek ieguldīta darbā un dota mūsu novada ļaudīm. Ar saprātīgu vienam pret otru šogad kopā iziets caur vairākiem notikumiem, kas prasījuši daudz spēka: darbinieku skaita samazināšana LGB, Bērnu literatūras centra (BLC) pārvietošana uz galveno ēku, kā arī apjomīgs funkciju audits.

Šoreiz īpašu atzinību guva LGB Mācību un metodiskā centra vadītāja Bronislava Sauka, kura bibliotēkā pavadījusi 45 darba gadus. Limbažu novada pašvaldības Kultūras pārvaldes vadītāja Evija Keisele pasniedza viņai Kultūras ministrijas atzinības rakstu par ilggadīgu un nozīmīgu ieguldījumu LGB metodiskā darba attīstībā. Dz. Dzene, sveicot kolēģi, uzsvēra, ka Bronislavas ilgde darba gadā vienmēr bijuši piepildīti ar radošu, apzinīgu un intensīvu darbu. Kolēģi novērtē tradīcijas, kuras viņa ieviesusi un stiprinājusi. Viņas veikums un vērtīgie padomi novērtēti arī Latvijas līmenī. Savukārt E. Keisele piebilda, ka vispirms pamanījusi Bronislavas spēju visu perfekti šaplānot līdz katrai detaļai, un vēlēja neizsīkstošu enerģiju arī turpmāk. Pateicoties par novērtējumu, B. Sauka atklāja, ka Limbažu bibliotēka ir viņas pirmā un vienīgā darbavieta. – *Visti garie gadi kā pērlītes krājušies skaistā virtēnē. Bet nedomājiet, ka tās visas ir spožas... Nav trūcis arī krēņķu. Visādi ir bijis, ta-*

Limbažu novada pašvaldības Kultūras pārvaldes vadītāja Evija Keisele (no labās) LGB Mācību un metodiskā centra vadītājai Bronislavai Saukai pasniedz Kultūras ministrijas atzinības rakstu. Par ilggadīgu darbu bibliotēkā viņai pateicas arī LGB direktore Dzintra Dzene

ču lieliem soļiem esam gājuši uz priekšu. Priecājos par katru mazo bibliotēku, kas tīkusi pie skaistām telpām, un ik gadu tiek domāts par ko jaunu. Taču skaistas mājas, protams, nav nekas bez bibliotekāra, kuram mirž acis, – viņa uzsvēra.

E. Keisele, uzrunājot klātesošos, atgādināja, ka pagājis nepilns gads, kopš darbu sāka jaunizveidotā Kultūras pārvalde. Viņa pateicās visām bibliotēkām par līdzšinējo sadarbību un atzina, ka izaicinājumu un darba bijis daudz. – *Tomēr svarīgākais, ka lielajā darba apjomā nav pazudusi galvenā vērtība – cilvēks, – viņa uzsvēra. Lielākā daļa bibliotēku iepazīta tikai šogad, tālab, E. Keisele jokojoši sacīja, ka nu ir laiks eksāmenam jeb pārbaudei, vai viņa, pasniedzot pateicības veltes no Kultūras pārvaldes, zinās visu pagasta bibliotēku vadītāju vārdus. Jāteic, ka izdevās teicami, turklāt laba vēlējumi tika papildināti ar kādu sirsnīgu iezīmi, ar ko katra mazā gaismas pils izceļas un palikusi atmiņā, tur viesojoties.*

Noslēguma seminārā tradicionāli tiek sveikti tie kolēģi, kuri šogad atzīmējuši apaļas un pusapaļas darba jubilejas. LGB galvenā bibliotekāre Beatrise Švēde te strādā jau 20 gadu, Klientu apkalpošanas centra vadītāja Zane Balode – 15, bet BLC vadītāja Liāna Podziņa – piecus. Savukārt Pāles bibliotēkas vadītāja Aija Baune savu darbu veic 10 gadus. Biblio-

tekāru saimei šogad pievienojušies vairāki jauni kolēģi, bet šoreiz tika sumināta Laura Kristīne Zaķe, kura pavisam nesen sākusi darbu kā Ārcieņu bibliotēkas vadītāja. Tāpat šogad bibliotēku darbinieku vidū atkal ir Limbažu novada pašvaldības apbalvojumus saņēmušie kolēģi: Aleta Kalniņa, Mārīte Purmale un Līgita Skudriņa.

Pasākuma otrajā daļā B. Sauka iepazīstināja ar ikgadējā Limbažu novada publisko bibliotēku konkursa norisi. Šogad konkurss ar nosaukumu *Informatīvo un digitālo prasmju maratons 2022* bija veltīts aktuālajai medijpratības tēmai un ietvēra dažādas aktivitātes visa gada garumā. Izvērtējot visu bibliotēku paveikto, 1. vietu nolemts piešķirt Skultes bibliotēkai (pagastu bibliotēku grupā) un Alojās pilsētas bibliotēkai (pilsētu bibliotēku grupā), bet 2. – Svētcieņa bibliotēkai. Zūrijas simpātiju balvas ieguva bibliotēka *Sala*, Katvaru, kā arī Korģenes bibliotēka, īpaši uzteicot atbalsta sniegšanu Ukrainas kara bēgļiem.

Vēl sarīkojumā ar muzikālu priekšnesumu iepriecināja limbažniece, mūziķe Lūcija Sičevska, bet noslēgumā pārsteigumu bija sagatavojušas Umurgas kultūras nama kolektīva *Crazy Daisy* dejotājas.

Aigas EVERTOVSKAS
teksts un foto

Avots: Auseklis

Datums: 28-12-2022

Rūkošanās Cēsu bibliotēkā

Cēsu Centrālās bibliotēkas Bērnu apkalpošanas nodaļas rīkoto bezmaksas pasākumu "Zem lielā rūķa mīces" decembra laikā nācās izrādīt 15 reizes, to apmeklēja ap 300 bērnu.

JĀNIS GABRĀNS,
teksts un foto

Bērnu apkalpošanas nodaļas vadītāja Lāsma Vasmane – Mašina stāsta, ka pasākums ir sena tradīcija, bet bijusi četru gadu pauze kopš 2018.gada: "Pēdējos gadus to neļāva rīkot kovidā pandēmija, šogad nolēmām atjaunot. Interese tiešām bija liela, dažu dienu nācās rīkoties divas un pat trīs reizes. Gadu gaitā šim uzvedumam bijušas dažādas interpretācijas, piedalījušies dažādi personāži, runāts par dažādām tēmām, bet nosaukums "Zem lielā rūķa mīces" palicis nemainīgs. Tāpat kā nemainīgs ir nosacījums, ka pamatā vienmēr ir grāmata, jo esam bibliotēkā un katrs tāds pasākums piesaista potenciālos apmeklētājus. Bērni kopš bērnības jārādina nākt uz bibliotēku, un redzam, ka vairumam bērnu šī ir pirmā viesošāna bibliotēkā."

Šogad Rūķu māmiņa, kuras lomā iejutās pati nodaļas vadītāja, bērņus iepazīstināja ar rūķu ze-

mes iemītniekiem, atklāja par tiem dažādas neparastas lietas, skanēja arī dziesmas, kopīgi tika greznotas piparkūkas. Noslēgumā pie bērņiem atnāca arī Lielais rūķis jeb Ziemassvētku vecītis!

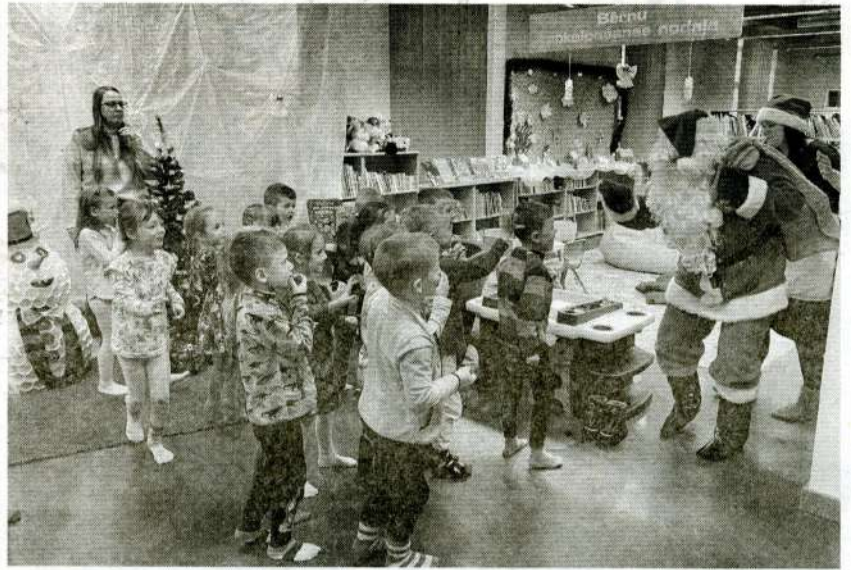
Nākt uz bibliotēku bija aicināti pirmsskolas izglītības iestāžu vecāko grupu bērņi, kā arī pirmo klašu audzēkņi. Pēc L. Vasmanes – Mašinas teiktā, galvenokārt nākuši pirmklasnieki, iespēju izmantojuši pat pa kādai 2.klasei. Ieradās bērņi no Cēsu skolām, pirmsskolas izglītības iestādēm, arī no Jāpmuižas pirmsskolas izglītības iestādes, kā arī dažādu klašu bērņi no Spāres skolas.

Gan L. Vasmane – Mašina, gan Bērnu apkalpošanas nodaļas bibliogrāfe Inta Zaksa, kura iejūtas Ziemassvētku vecīša lomā, saka, ka šis ir ļoti emocionāls piedzīvojums abām pusēm, kas atnes gan asaras, gan daudz prieka mirkļu. Bērņi izsaka interesantas atziņas, vērtējumu, bibliotekāres tos ik gadu pieraksta.

"Katru tikšanās ar bērņiem atnes kādu viņu atziņu," saka Lāsma. "Piemēram, šodienas labākā atziņa ir kāda bērņa teiktais: "Kaut šo dienu varētu atkārtot, tad es būtu tik laimīgs!" Mirklī ar bērņiem ir ļoti jauki, viņu ticība brīnumiem ir tik ļoti redzama! Šādā veidā mēs pašas pagarinām savu Ziemassvētku laiku, jo svīnām svētkus visu decembri. Nezinu, vai kāda iestāde ar mums var konkurēt notikušo Ziemassvētku pasākumu skaita ziņā!"

Savukārt I. Zaksa saka, ka Ziemassvētku vecītim nākas uzklaut arī skumjākus stāstus, piemēram, kāda bērņa teikto: "Ziemassvētku vecīti, kāpēc ar mani neviens nedraudzējās, es taču esmu tik jauks bērņis!"

Pasākuma vadītājas norāda, ka

PIE RŪĶIEM. Iespēju Cēsu bibliotēkas Bērnu apkalpošanas nodaļā apmeklēt pasākumu "Zem lielā rūķa mīces" izmantoja arī 4.pirmsskolas izglītības iestādes bērņi un audzinātājas.

bērņiem ir vēl kāds ieguvums – iespēja satikt Ziemassvētku vecīti. Droši vien daudziem parasti dāvanu maiss ir atstāts mājās pie durvīm, arī bērņudāzā un klasē viņš neatnāk. Šī ir pirmā reize redzēt Ziemassvētku vecīti un tad arī noticēt, ka viņš eksistē.

Inta atzīst: "Šajā mēnesī esmu saņēmusi tik daudz apskāvienu, vairāk nekā visā gadā kopā. Tik daudz sirsnīgus un mīļus apskāvienu, katru dienu to dara 20 bērņi, un tas ir tik jauki!"

Un bērņu stāsti, jautājumi ir tik fantastiski. Pienāk meitenīte un saka: "Tu jau atceries, ko es gri-

bu, lai tu man atnes?" Saku: "Protams, atceros, bet katram gadījumam atgādini!" Un meitenīte saka: "Nu tak tās augstpapēdienes!" Man tik atliek piebilst: "Ak, tās spīdīgās!" Un viņa notic, ka rūķis vēstuli ir izlasījis. Vai kāds puisītis saka: "Es tev vēstuli neuzrakstīju, es tikai uzzīmēju, bet tu jau laikam saprati?" Tad saku: "Protams, saprati!" Un redzu, kā viņam mirdz acis! Tas viss ir tik patiesi!

Vai stāsts par brieža Rūdolfa groziem. Velku auklu no dāvanu maiša un saku: "Tā taču mana Ziemeļbrieža Rūdolfa pavada, vēl

pat smaržo pēc viņa." Pieskrien puisītis, paosta un saka: "Tagad es arī zināšu, kā viņš smaržo!" Tik patiesi un skaisti, pieaugušo vecumā neko tādu vairs nesagaidīt!"

I. Zaksai iejušanās Lielā rūķa lomā bijis jauns izaicinājums. Pirms daudziem gadiem vienreiz bijusi Ziemassvētku vecīša tēla, tagad nācies iejusties šajā lomā, bet ir ļoti gandarīta par šo iespēju.

L. Vasmane – Mašina, redzot bērņu lielo interesi, saka, ka arī nākamgad pasākums "Zem lielā rūķa mīces", visticamāk, būs! □

Avots: Druva

Datums: 28-12-2022

Inčukalna bibliotēka gatavojas svētkiem

Gada nogalē Inčukalna bibliotēkā ir ļoti rosigā. Bibliotēkas telpas noformētas Ziemassvētku tematikā – virtēns izkarinātas Ziemassvētku kartītes, izstāžu plauktos izvietotas dažādas grāmatas par šo brīnumaino laiku. Ikviens tiek aicināts tās aplūkot un izvēlēties kādu grāmatu, lai bagātinātu savus svētkus.

Decembrī bibliotēkā ir skatāmas divas literāras izstādes – "Vairai Viķei-Freibergerai – 85" un "Zentai Mauriņai – 125". Katru pirmdien no plkst. 16.00 līdz 19.00 bibliotēkā aicināti arī bērņi un pusaudži uz galdā spēļu spēlēšanu, piedāvājot tādas spēles kā "Minicraft", "Alias", "Monsters", "Kuģu kauja", šahs, "Cirks", dambrete, "Domino", "Mistakos" ar kāpņēm, "Scrabble", "Es milu Latviju", "Halli-Galli", "Monopols" un citas. Tās ir iespējams arī paņemt līdzi uz mājām. Tāpat ir pieejams plašs klāsts ar grāmatām par spēlēm, kur var atrast dažādas idejas interesantai brīvā laika pavadīšanai.

Bibliotēkas krājums katru mēnesi tiek papildināts ar jaunāko literatūru. Šogad Inčukalna bibliotēkā iegādātas 783 jaunas grāmatas un 24 spēles. Iegādātas arī attīstošas rotaļu spēles pašiem mazākajiem, jo katru otrdienu bibliotēkā notiek māmiņu un mazuļu rīti. Īpaši priecājamies, ka vecāki ved savus bērņus uz bibliotēku, ļaujot viņiem šeit būt un iedzīvoties grāmatu pasaulē. Bibliotēka vēlas uzteikt pirmsskolas izglītības iestādes "Minka" filiāles "Lapsiņa" un Inčukalna pamatskolas skolotājus, kas kopā ar mazajiem audzēkņiem regulāri viesojas bibliotēkā, lai radītu bērņos lasīšanas

prieku. Bibliotēkā ir ļoti daudz labu grāmatu lasītprasmes apgūšanai un attīstīšanai.

Tā kā viens no bibliotēkas uzdevumiem ir sniegt konsultācijas par e-pakalpojumu izmantošanu un atbalstīt, lai lietotājs neapmaldītos informācijas telpā, 9. decembrī bibliotēkā notika medijpratības nodarbība, lai pārrunātu tik būtiskus jautājumus par drošību digitālajā vidē. Arī ikdienā, izmantojot interneta resursus, aicinām vērsties pie bibliotekārem pēc padoma, ja nepieciešams.

23. decembrī visas dienas garumā bibliotēkā darbosies Rūķu darbnīca un no plkst. 12.00 līdz 16.00 varēs satikt Ziemassvētku vecīti. Bibliotē-

ka gaidīs ikvienu, bet jo īpaši ģimenes, lai kopīgi pagatavotu rotājumus savai svētku eglītei. Šeit varēs aprunāties arī ar galveno rūķi un būs īpaši iekārtots fotostūriņš, lai varētu radīt burvīgus pirmssvētku foto.

Bibliotekāres vēl gaidīs, siltus un sirsnīgus svētkus un lai lasītprīeks jaunajā gadā ir viena no jūsu mīļākajām dāvanām, jo grāmatām ir spēja mūsu dzīvē ienest daudz bagātīgu krāsu un noskaņu!

Atgādinām, ka sekot līdzi aktualitātēm var arī Inčukalna bibliotēkas lapā sociālo tīklu vietnēs "Facebook" un "Instagram".

Avots: Siguldas Novada Ziņas

Datums: 2022, decembris

Grāmatas izsniegs reizi nedēļā

BARKAVAS pagastā Stalīdzānu bibliotēka ir viena no tām, kura atbilstīgi Madonas novada domes lēmumam tiek pārveidota par Barkavas pagasta bibliotēkas pakalpojumu sniegšanas vietu Stalīdzānos.

— Būtībā jau nekas īpaši, izņemot nosaukumu, nemainīsies. Tāpat kā līdz šim bibliotēkas pakalpojumus Stalīdzānos varēs saņemt reizi nedēļā. Visu līdz galam vēl neesam izrunājuši, bet domāju, ka grāmatas tiks izsniegtas ceturtdienās, iedzīvotājiem ierastajā laikā. Jau šobrīd Barkavas pagasta bibliotēka strādā tādā režīmā, lai sniegt pakalpojumus reizi nedēļā varētu Stalīdzānos, uz kuriem dodas Barkavas bibliotēkas vadītāja Dacīte Tomiņa, un tā būs arī pēc izmaiņu stāšanās spēkā, — uzsver pārvalžu vadītājs Barkavas un Ošupes pagastā **Aleksandrs Šrubs**.

Viņš informē, ka arī attiecībā uz siltuma nodrošināšanu nekas nemainīsies. Stalīdzānu bibliotēka atrodas ēkas Aiviekstes ielā 1 otrajā stāvā, kur ir malkas apkure, kas, tāpat kā līdz šim, būs jānodrošina īpašumu uzturēšanas nodaļas strādniekam. Jāatzīmē, ka par bibliotēkas pakalpojumu sniegšanas vietām savos pagastos tiks reorganizētas līdzšinējās bibliotēkas Sāvienā, Saikavā, Sarkaņos, arī Dzelzavas pagasta 2. bibliotēka par bibliotēkas pakalpojumu sniegšanas vietu Aizpurvē, kā arī pārmaiņas, kā esam informējuši iepriekš, skars vēl dažas citas bibliotēkas Madonas novadā.

ŽEŅA KOZLOVA

Avots: Stars

Datums: 28-12-2022